

Side meget godt kunne udføre Alt selv, ikke alene hvad Landet frembringer af de forskjellige Artikler, men ogsaa Meget, der som Transiivarer herfra maatte kunne forsendes videre. Ved at tage dette Udcast for i October 1850 til ny Behandling, troede jeg, at man muligt kunde gjøre nogle Indskrænkninger, da maafee enkelte Vareforter, saaledes som jeg f. Ex. har tilladt mig at nævne Sukkeret fra St. Croix, muligt kunde blive noget høiere beskattede, og jeg haaber, at Thinget vil tage denne Sag under nøiere Overveielse og gaae ind paa det af mig tilligemed 4 andre Herrer stillede Vnderingsforslag om, at Lovudkastet maa blive forelagt til ny Behandling i October 1850, naar Rigsdagen atter er sammentraadt.

Schytte: Det forekommer mig, at den ærede sidste Taler noget har forrykket Standpunktet af det, hvorom Discussionen dreier sig. Thi det forekommer mig, at han ved sine Bemærkninger er kommen ind paa Behandlingen af Sagens Realitet. I det, han udviklede om Grunde, som af Andre vare blevne anførte i Stænderne, kunde man maafee, hvis det forelaa, nok blive enig med ham; men det forekommer mig, at det ligger saa klart for, baade af Comiteebetænkningen og af det, der her er forhandlet, at det ikke er det, hvorom Taleren er i dette Dieblif. Taleren er om Forholdene, som de nu ere, navnlig med Hensyn til Slesvigs Stilling, og da troer jeg vist, at det brugte Raisonnement ikke saa godt passer. Jeg maa derfor modsætte mig dette Amenement, og jeg maa derhos til hvad den ærede 3die Landssthingsmand for 9de Valgfreds (M. P. Bruun) yttrede med Hensyn til, at Rigsdagen i 1850 vist vilde tage de Forholdsregler, som til den Tid vilde passe, bemærke, at det dog neppe heller saa ganske kan gælde her; thi det er dog vist, at Rigsdagen kan komme til et forskjelligt Resultat, og jeg mener da, at den Uvisshed, hvori Handelsstanden, dersom Tidsfristen forfortes, vil svæve, ingenlunde hæves ved denne Udfigt.

Stræk: Naar den sidste ærede Taler har meent, at jeg ved at anføre, hvad der blev forhandlet ved Stænderne 1842, ligesom ogsaa ved de øvrige Dtringer, jeg tillod mig, gif

formeget ind i Realiteten af Sagen, saa skal jeg tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at, hvad jeg har anført, har for mig været Motiv til at stille det Vnderingsforslag, jeg i Forening med 4 andre Herrer har stillet. Hvad angaaer de slesvigiske Forhold, har den høitærede 5te Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Ørsted) tilstrækkeligt oplyst, hvorledes Forholdene ere med Hensyn dertil, og jeg troer ikke, at vi med Hensyn til nærværende Lovudkast i saa Henseende behøve at være mere bundne til Slesvig end til de øvrige Dele af Staten. Da vi ved at behandle Sagen paany i October fortrinsviis jo vilde have Die for, hvad der kan gavne Staten, uden at skade Handelsstanden, saa vil det jo være muligt, at vi kunde finde Midler til at have enkelte, ikke alle, men enkelte af de Begunstigelser, som nu ere tilstaaede Handelsstanden, og saa mener jeg, at Finantskassen vist kan være tjent med at tage derimod, ligesom jeg ogsaa troer, at de Skatteyndende i Danmark og i Slesvig ville være vel tjente med en saadan Maade at skaffe Penge paa, hvor det ikke skader Handelsstanden, og Begunstigelsen ikke gavner Noget, saa at sige; thi Consumenterne have vist intet Gavn af slige Begunstigelser.

Ørdsføreren: Det er blot en lille factiff Bemærkning, jeg vil tillade mig i Anledning af, hvad der blev yttret af den sidste ærede Taler, idet jeg ikke kan gaae ind paa selve Realiteten af Sagen, eftersom Udvalget ikke har taget den under Overveielse, og jeg altsaa, som Ørdsfører, ikke kan komme til at yttre mig, uden at have confereret med de øvrige Medlemmer. Hvis jeg ikke har misforstaaet Taleren, saa yttrede han, at i 1842 i Stænderne blev Bestemmelsen kun vedtagen med en meget lille Majoritet. Jeg skal i denne Henseende tillade mig at oplyse, at efter de Afstemninger, som findes anførte i den Betænkning, som blev afgiven om denne Placat, var der 56 mod 6, 59 mod 3, 53 mod 9 og 47 mod 15, og det forekommer mig, at det da maa beroe paa en Misforstaaelse, naar den ærede Taler har anført, at det kun var en ubetydelig Majoritet.

M. P. Bruun: Jeg har tilladt mig at bede om Ordet, for at forvare mig i An-